

gentis, De hæretic., authent., Catharos, eod. tit., et gravitas delicti contra hominem commissi mensuratur a dignitate personæ offensæ. Clementin. 1, § Nec super, De pœnis.

(31. Tertia, ratione causæ. Cit. l. Aut facta, § 2, ubi enim nulla, aut debilis est causa delinquendi, gravius evadit delictum, quia in tali casu major arguitur perversitas voluntatis in delinquente; unde gravius puniuntur homicidia sine ulla, aut debili causa commissa; quam cum aliqua gravi causa patrata, cap. Sicut dignum 6, De homicid.

(32. Quarta, ratione advertentiæ, gravius enim delinquit, qui advertenter, et pensate delictum committit, quam qui ex perturbatione mentis ab ira, amore, furore et hujusmodi cit. l. Aut facta, § 2, ut patet de graviore punitione homicidii appensati, quam casualis, cap. Sicut dignum 6, De homicid., et cap. Lator 9, tit. eodem.

(33. Quinta, ratione consuetudinis delinquendi, quia ob talem consuetudinem censetur delinquens magis deliberato animo, et iniquiori voluntate delinquere. L. Capitulum 28, § 3 et 10, ff. De pœnis. L. Nemo deinceps 3, eod. De episcopali audientia, c. Sicut dignum 6, De homicid.

(34. Sexta, ratione loci, cit. l. Aut facta, § 4, gravius enim evadit crimen commissum in palatio, aut presentia principis, quam alibi, juxta illud Esther. vii, 8, ibi: *Etiâ reginam vult opprimere me presente in domo mea.* Et universaliter locus majori reverentia dignus auget delictum in eo commissum. Arg. c. 1, De pœnit., dist. 5, l. Sed est quæstionis, in princip. ff. De injuriis, § Atrox, inst., eod. tit., l. Aut facta, § 4, ff. De pœnis, l. Prætor edixit, § Atrocem, ff. De injuriis.

(35. Septima, ratione temporis, cit. l. Aut facta, § 5 et cit. cap. Sicut dignum. Sic omnia delicta commissa tempore nocturno graviora evadunt ratione talis temporis, ut patet de furto, quod ratione nocturni temporis gravius reputatur omni jure divino, ecclesiastico et civili. Exodi xxii, 22, capite: *Si perfodiens 3, De homicidiis, l. 4, § 1, ff. ad leg. Aquil., leg. 9, ff. ad leg. Cornel., De sicariis; l. Sacrilegii, vers. Cæterum, ff. ad leg. Jul. peculatus, et sic etiam graviora sunt delicta commissa temporibus pœnitentiæ, jejuniorum, festivitatum et divinorum officiorum, et hujusmodi.*

(36. Octava, ratione modi, cit. l. Aut facta, § 6, cit. cap. Sicut dignum; gravius enim delictum est hominem repetitis tormentis, ac lenta morte perimere, quam simpliciter necare; et gravius est homicidium proditorium quam aperta aggressionem commissum, l. Plus est 1, c. De maleficis et mathemat., ibi: *Plus est hominem extinguere veneno, quam occidere gladio:* cum similibus.

(37. Nona, ratione scandali; cum enim scandalum ex se grave peccatum sit, juxta illud Matthæi, xviii, 6: *Qui scandalizaverit unum ex his pusillis, qui in me credunt, expedit ei, ut suspendatur mola asinaria in collo*

ejus, et demergatur in profundum maris; si adjungatur alicui delicto, ex tali adjectione gravius redditur crimen. Unde jure merito leges tum civiles, tum canonicæ talia scandalosa crimina maxime aversantur. L. Si quis filio 6, § 7 et 8, ff. De injusto, rupto, irritato factis Testament., l. Qui eodem 16, ff. ad Leg. Cornel., De sicariis, cap. Consideravimus, 10, De election, cap. Super eo, 1, De sent. excom., cum similibus. Aliæ adhuc justæ causæ augendi reorum pœnas possent adduci, sed brevitatibus gratia videndæ apud criminalistas relinquuntur, et ad justas causas dictas minuendi, et temperandi pœnas transeamus.

(38. Prima igitur justa causa minuendi pœnas, est credulitas, et opinio non delinquendi, mitius enim punitur, qui delinquendo credit, se non delinquere, sed licite agere. L. Igitur, vers. Et generaliter, ff. De liber. caus., l. Clam possidere, ff. De acquir. possess., c. Sicut dignum 6, De homicid., cum similibus.

(39. Secunda, est ætas delinquentis, sive tenella et imbecillis, ut in pueris, sive ingravescens, ut in senibus; minores enim, et senes delinquentes mitius puniri consuetum est. L. Fere omnibus, ff. De regul. juris, l. Aut facta 6, § 3 in fine, ff. De pœnis, cap. 1 et 2, De delictis puer., c. Sicut dignum 6, De homicid., cap. Fraternalitatis, dist. 34, c. Tanta nequitia, dist. 86, cum similibus.

(40. Tertia, est iracundia; delictum enim ex ira commissum mitius puniri debet. L. Aut facta 16, § 2 De pœnis, l. Abolitio 2, eod. De abolitionibus, cap. Si quis iratus, 2, q. 3, cum similibus.

(41. Quarta, est sexus fragilitas; mitius enim puniri debent feminæ quam viri, cum in pœnis infligendis sexus ratio habenda sit, text. expresso in cit. c. Sicut dignum 6, De homicid., et in c. Indignanter 4, caus. 32, q. 6.

(42. Quinta, est præstantia, et nobilitas personæ delinquentis; nobiles enim, et digniores mitius puniri debent, quam ignobiles, et minus digni. L. Podius, § 1 et l. final. De incendio, ruina et naufragio, l. Aut damnum, § In ministerium, ff. De pœnis, l. Sacrilegii, § 1, ff. Ad leg. Jul. peculatus, l. Annorum, § Pœna, ff. De sepulcro violato, c. final. De pœnis, et c. Pastoralis, De officio delegat.

(43. Sexta, est insignis peritia delinquentis. Excellens enim, et unicus in arte non debet mori; et propter ejus excellentem artificium, et eximiam industriam ei minuitur, vel in totum pœna remittitur. L. Ad bestias 31, ff. De pœnis.

(44. Septima, est ebrietas: omne enim delictum, quamvis grave, et atrox, durante ebrietate commissum, non rigorosa pœna ordinaria, sed mitiori extraordinaria puniuntur. L. Omne delictum 2, § 7, verb. Per vinum, ff. De re militari, c. Sane, et c. Inebriaverunt 25, q. 1.

(45. Octava, est diuturnitas temporis lapsi a die commissi delicti. Qui enim jam a multo tempore delictum commisit, non ri-

gorosa pœna ordinaria, uti de recenti delinquentes, sed mitiori extraordinaria puniendi sunt, text. expresso in l. Si diutino tempore 25, ff. De pœnis. Variæ aliæ adhuc justæ causæ minuendi reorum pœnas essent hic adducendæ, sed istæ etiam apud criminalistas videndæ relinquuntur, notandum solum, quod omnes illæ adductæ, si adsint, augent reorum culpam et pœnam; si absint, ipsam minorant.

(46. In pœnis arbitrariis debet judex procedere juxta qualitatem delicti, ut sic pœna crimini commensuretur. C. Sane 11, De officio delegati, cap. Sicut dignum 6, De homicid. Quantum enim quis peccavit, tantum puniri debet, juxta illud Deuteronomii, xxv, 3: *Pro mensura peccati erit et plagarum modus, et aliud Apocalyps., xviii, 7: Quantum glorificavit se, et in deliciis fuit, tantum date illi tormentum et luctum.* Et ratio conclusionis est, quia arbitrium judicis relictum non sumitur pro arbitrio libero et absoluto, ac pleno suæ voluntatis, sed pro arbitrio regulato a jure et recta ratione, sive pro arbitrio boni viri. Arg. l. Non possunt 12, ff. De legibus, l. Si societatem 6, et l. Societatem 76, ff. Pro socio.

(47. Stante autem dubio, aut diversa juris intelligentia, judex debet semper in mitiorem partem declinare, cap. In obscuris 30, De regul. jur. in 6, ibi: *« In obscuris minimum est sequendum, »* cap. In pœnis 49, eod. in 6, ibi: *« In pœnis benignior est interpretatio facienda, »* l. Factum 155, § 2, ff. De regul. juris, ibi: *« In pœnalibus causis benignius interpretandum est. »* Ex capite enim Alligant 12, caus. 26, q. 7, expresse habetur, quod *« melius est propter misericordiam rationem reddere, quam propter crudelitatem, »* et in ejus summario dicitur: *« Melius est errare in misericordia remittendi, quam in severitate ulciscendi. »*

(48. Cum hoc tamen, quod circa reos in gravioribus criminibus legitime convictos, non debet uti nimia clementia, juxta illud Exodi xxii: *Maleficos non patieris vivere, ne inde malefactores spe clementiæ, et ulterioris veniæ sensim multiplicentur in grave reipublicæ detrimentum, sed cum istis juxta legum severitatem cum aliquo temperamento benignitatis procedat, prout statuitur in l. Respiciendum 21, ff. De pœnis, ad hoc ut cæteri punitorum exemplo edocti, ad crimina perpetranda non prosiliant, ut unius pœna metus possit esse multorum, textu expresso in l. Ut unius 1, c. ad leg. Jul. Repetundarum. Unde ad rem Seneca, De clementia, lib. 1, c. 22, in princ. sic habet: (49. « In vindicandis injuriis tria lex secuta est, quæ princeps quoque sequi debet; aut ut eum, quem punit, emendet; aut, ut pœna ejus cæteros meliores reddat, aut, ut, sublatis malis, securiores cæteri vivant. »*

(50. Pœna imposita in foro conscientiæ non liberat a pœna imponenda, in foro fori. Clar., quæst. 16, n. 5, et quæst. 60, n. 21; Amenus, De delictis et pœnis, tit. 8, § 6, n. 69, et alii passim.

(51. Pœnas pecuniarias, seu multas tenetur episcopus applicare locis et usibus piis, tum ex dispositione juris, in c. Presbyteri 2, De pœnis, tum ex præcepto concilii Tridentin., cap. 1, sess. vi; cap. 1, sess. xxiii, et cap. 3, sess. xxv, De reform., ut pluries decrevit sacra congregatio Concilii ac Episcopi et Reguli; apud Barbosam, De offic. et potest. episcop., part. iii, allegat. 107, a n. 19; Dianam, part. x, tract. 9, resolut. 2, § Ad hæc; Quarant., in Summa bullar., verb. Pœna pecuniaria; Nicol., Lucubrat. canon., lib. v, tit. 37 per tot.; Fagnan., lib. 1 Decretal., in cap. Presbyteri 2, De pœnis, per tot.; et tenet Reiffenstuel, lib. v Decretal., tit. 37, n. 101; Conciol., Resolut. criminal., verb. Episcopus, resolut. 1, n. 10; Monacell., tom. I, formul. 13, n. 1; Ursaya, Instit. criminal., lib. iv, tit. 5, numero 196, et alii passim. Vide verb. Episcopus; artic. 6, a n. 63.

(52. Pœnæ omnes, et multæ, sive ex constitutionibus synodalibus, sive ex præceptis, sive ex decretis episcopi vel vicarii proveniant, sive ex stipulatione prætorica descendant, sunt piis locis, non autem fabricæ, vel sacristiæ Ecclesiæ applicandæ. Sacra congregatio Concilii, in Messanen., apud Fagnan., loc. cit., n. 32; et Barbosam, in Summa Apostol. decis., verb. Pœna criminalis pecuniaria, num. 2.

(53. Pœnæ pecuniariæ non possunt erogari in reparationem Palatii episcopalis, aut domus vicarii generalis. Sacra congregatio Concilii, apud Fagn., loc. cit., num. 38, et sac. cong. Episc. et Regul., in Anversana, 22 Jan. 1591; apud Barbosam, loc. cit., n. 3.

(54. Pœnarum, seu multarum nulla portio potest ab episcopo assignari depositario earundem pœnarum, nec restorationi carcerum episcopaliū, nec pro vestiendis apostolis, quibus lavantur pedes in die Cœnæ Domini, nec pro supplemento salarii musicorum ecclesiæ cathedrali inservientium. Sac. cong. Concilii, in Firmana, 16 Aprilis 1633, apud Barbosam, loc. cit., num. 9.

(55. Nec potest episcopus applicare pœnas pecuniarias pro vicario curiæ episcopalis, aut salario notarii et ministrorum. Sacra congregatio Con., in Albanen., 5 Feb. 1618; apud Barbosam, loc. cit., n. 7.

(56. Nec eas pro aliqua parte applicare potest procuratori fiscali, exsecutoribus ac ministris curiæ. Sacra congregatio Concilii, in una Montis Alcini, 10 Julii 1610; apud Fagnan., loc. cit., numer. 30.

(57. Nec eas assignare potest pro Birruariis curiæ episcopalis. Sacra congregatio Concilii, in Januen., 5 Junii 1632; apud Barbosam, loc. cit., n. 8.

(58. Nec eas applicare potest pro expensis tribunalis, quia hæc causa non potest dici pia: tum quia cum expensæ hujusmodi spectent ad episcopum, cap. Militare 5, caus. 23, quæst. 1, et notatur in cap. Cum ab omni 10, De vita et honestate clericor., talis applicatio cederet in episcopi utilitatem, quo casu nec ipsi ecclesiæ, vel sacristiæ fieri potest earum applicatio, ut respondit S. congr., teste Fagn., l. c., n. 31 et 37.

59. Nec potest episcopus, etiam pauper, eas sibi, seu cameræ suæ episcopali applicare, non obstante contraria consuetudine. Sacra congregatio Concilii, apud Quarant., in *Summa Bullar.*, verb. *Pœnæ pecuniariæ*; Piasec., in *Præxi episc.*, part. II, cap. 4, n. 97; Barbos., *loc. cit.*, n. 5; Monacell., *loc. cit.*, n. 2 et seq.; Ursayam, *loc. cit.*, num. 196.

60. Unde si episcopus vere sit pauper, vereque indigeat, debet recurrere ad sacram congregationem Concilii pro gratia applicationis dictarum multarum, quæ solet illas ad tempus permittere episcopis vere pauperibus, vereque indigentibus, vel pro sua, et familiæ necessitate, vel pro episcopalis Palatii refectione, et similibus, ut pluries fuisse decisum refert Zaul., tom. I, lib. IV, rubr. 20, n. 57, et resolvit d. sac. cong. Conc., in *Ravelen.*, 13 Jan. 1646; et in *Civitatibus Ducalis*, 27 Maii 1636, ac in *Narnien.*, 6 Feb. 1700; apud Ursayam, *l. cit.*, num. 198.

61. Et episcopus multas pecuniarias locis et usibus piis non assignans, sed sibi, aut suis officialibus et ministris applicans sine facultate sacræ congregationis, non est immunis a culpa mortali, ut multis probat Monacell., *loc. cit.*, num. 3, et sequitur Ursaya, *loc. cit.*, num. 197, et alii; talis enim episcopus contemnit in re gravi sacros canones, ac concilium Tridentinum, quod sess. XXV, *De reform.*, cap. 3, non hortatur, neque obiter decernit, sed imperatively omnibus episcopis tam pauperibus, quam divitibus præcipit, quod multas pecuniariæ locis piis assignentur, adeoque transgressio ex sui natura erit mortalis cum decreta Apostolica et conciliaria obligandi vim habeant etiam sub reatu peccati mortalis. C. *Nulli fas* 5, dist. 19, cap. *De his* 6, distinct. 5, cap. *Quia* 6, dist. 64, c. *Violatores* 5, caus. 25, q. 1, et tenet Fagnan., in cap. *Quoniam* 13, *De constitut.*, n. 22, cum archidiacon. Geminian., Felin., et aliis ibi citatis, et in cap. *A crapula* 14, *De vita et honest. cleric.*, n. 21, cum aliis ibi allegatis.

62. Si concedatur episcopo applicatio pœnæ pecuniariæ pro episcopatu et sacrario, sub nomine episcopatus intelligitur ecclesia cathedralis, palatium episcopale, et omnes fabricæ, quibus episcopus providere tenetur; sub nomine vero sacrarii, non solum suppellex, quæ inservit pro ecclesia cathedrali, sed etiam quælibet alia necessaria pro aliis ecclesiis, oratoriis, vel capellis ab ipso episcopatu, vel cathedrali dependentibus. Sac. congregat. Episcoporum et Regular., in *Assisien.*, 17 Maii 1592, et in *una Montis Pelusii*, 17 Novembris 1593; apud Pitton., *Constitut. ad episcopos*, num. 27.

63. Pœnæ, et multæ delinquentium in una ex duabus diocesisibus unitis applicandæ sunt piis locis diocesis, cujus sunt delinquentes, et in pari necessitate pauperibus loci, ubi habitant ipsi delinquentes. Sacra congregatio Episcoporum et Regular., in *Venusina*, 21 Novembris 1600; apud Pitton., *loc. cit.*, n. 376; Barbos., *loc. cit.*, n. 4; et

eadem sac. cong., in *Squillac.*, 6 Mart. 1618; apud Monacell., *loc. cit.*, n. 6.

64. Si multæ non fuerint per episcopum in vita applicatæ, non possunt ad minorem summam reduci per vicarium capitularem. Sic respondit sacra congregatio Concilii, in *Ripana*, 18 Aprilis 1634, lib. XIX *Decretorum*, fol. 337; apud Ursayam, *loc. cit.*, n. 199.

65. Pro multis retinendis debet ab episcopo fieri depositarius ipsarum. S. congreg. Episc., in *Ostunen.*, 3 Septembris 1577; in *Spoletana*, 25 Octob. 1580; in *Ananien.*, 5 Augusti 1602, et 17 Februarii 1645; et sac. cong. Conc.; apud Fagnan., *loc. cit.*, n. 32 et seq.

66. Et talis multarum depositarius debet esse aliquis de capitulo. Sacra congregatio, in *Messanen.*; apud Fagnan., *loc. cit.*, n. 7.

67. Debetque cautionem præstare de bene administrando, expendendo cum mandato subscripto ab ordinario, et reddenda ratione in fine anni coram ordinario et duobus capitularibus. Sacra congregatio Episcoporum et Regular., in *Cathacen.*, 17 Febr. 1645; et in *Minerbiens.*, 6 Septembris 1652. (68. Quorum canonicorum alter debet eligi ab episcopo, et alter a capitulo. Sacra congregatio Episcoporum, in *Terracinen.*, 20 Novembris 1654.

69. Pecunia multarum nullo modo retineri potest ab ordinario. Sacra congregatio Episcoporum et Regular., in *Andrien.*, 10 Septembris 1596; apud Nicol., in *Floscul.*, verb. *Pœna*, n. 6, et sic videtur voluisse etiam sacra congregatio Concilii, in *Messanen.*; apud Fagnan., *loc. cit.*, n. 32, dum archiepiscopo Messanensi injunxit, ut pœnarum pecuniarum depositarium aliquem ex capitulo constitueret. (70. Unde depositarius multarum non debet deputari pro forma, sed ut vere et realiter multæ apud eum deponantur. Monacell., *loc. cit.*, n. 9, et alii id colligentes ex allatis decretis.

71. Pœnæ, et multæ non observantium dies festos pro tertia parte applicari debent accusatori, et pro quarta exsecutoribus. S. Pius V., constitut. incip. *Cum primum*; Fagnan., *loc. cit.*, n. 34.

72. Pœna, et multa interficientis presbyterum applicanda est pro medietate ecclesiæ, cui præfuit, et pro alia medietate distribuenda est in pauperes pro anima mortui, textu expresso, in cap. *Presbyteris*, *De pœnis*, et ibi canonistæ communiter.

73. Ordinarius abstinere debet a pœnis pecuniariis contra regulares. S. congreg. Episc. et Regul., in *una Conventualium*, 29 Sept. 1645; apud Nicol., *loc. cit.*, n. 7.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

74. Quædam sunt crimina, in quibus minor ætas non minuit pœnam. Hujusmodi sunt furtum hostiæ, ex constitutione Innocentii XI. *Ad nostri apostolatus*, confirmata a feliciter regnante Summo Pontifice, in constitutione *Gravissimum*. (75. Celebratio missæ facta a non promotus ad presbyteratus ordinem, ex constitutione Urbani VIII, *Apostolatus officium*, confirmata a san. mem. Benedicto XIV, in constitutione *Sacerdos in*

æternum. (76. Idemque obtinet, si quis non promotus ad ordinem presbyteratus confessiones fidelium audiverit, ut ex *iusdem constitutionibus*.

(77. Adverte tamen id procedere, dummodo reus vicesimum vicesimum fuerit, locus est diminutioni pœnæ, ut habetur in *maximæ constitutionibus*.

(78. Quinimo, attentis *iusdem constitutionibus*, aliud singulare in delictis hisce occurrit, quod scilicet confessio, quam vocant *de plano*, facta scilicet a reo in primo generali interrogatorio nec etiam suffragatur ad pœnam minuendam.

(79. De episcopo quæri solet, an valeat is componere delicta clericorum, convertendo pœnam in multam aliquam pecuniariam. Varias doctorum opiniones refert Rosa, *De resid. episc.*, tit. 4, sect. ult. n. 57, et plur. seqq., qui tamen pro affirmativa est. *Confessio etiam Romagner.*, *ad synodal. Gerunden.*, lib. III, tit. 2, cap. 3, n. 11.

(80. Cæterum non debet temere, et sine causa episcopus ad compositionem devenire: « Episcopus (inquit Rosa ubi supra) debet multa observare, præsertim, ut eam tunc faciat, quando pars est concordata, et habita fuit remissio, seu exculpato a parte offensa, etc. Secundo, ut fiat ante sententiam latam, licet nunc in praxi utatur illa clausula: « Salva potestate minuendi, aggregandi, etc. Qua attentata, etiam post sententiam latam a vicario potest episcopus facere compositionem, etc. Et sic episcopus compositionem facere debet, quando hæc pecuniaria plus juvaret, quam alia, etc. Divitibus autem cum magna cautela, et prudentia imponenda est pœna hæc pecuniaria, quia nullam reus prætermittit culpam, quam redimere potest auro, etc. Et docent etiam hujusmodi doctores, quod tantum facere potest hanc compositionem, quando venit imponenda pœna extraordinaria, et ubi pœna non est a jure taxata; secus autem si esset statuta, vel in gravioribus criminibus, vel manifestis, etc. Tandem compositionem facere debet gratia correctionis pro corrigendis excessibus, et charitatis ardore, etc. In visitationibus autem ab hujusmodi compositionibus abstinere debet. » *Consule etiam Squillant.*, *De privileg. episcop.*, p. v, cap. 28, n. 16, et plur. sequent.

(81. De applicatione pœnæ pecuniariæ faciendæ ab episcopo, vide distinctiones, cum quibus procedunt, apud Rosa, *loc. cit.*, et Fagnanum, in cap. *Presbyteri*, *De pœnis*.

(82. Illud vero non est hic prætereundum, quod episcopus pœnas a sacris canonibus impositas, non potest remittere, nisi in casibus expressis. Romagner., *ad synodal. Gerunden.*, lib. I, *De summa Trinit.*, n. 87.

RESPONSIO AUCTORIS.

(83. Omnes Pontificiæ constitutiones, quæ in his *Additionibus* adducuntur, jam allegatæ fuerunt a me, id est illa Innocentii XI, *Ad nostri apostolatus*, tom. III, verb. *Furtum*, n. 77. Illa Urbani VIII, *Apostolatus*

officium, tom. V, verb. *Missa*, art. 6, n. 2 et 3, ubi insuper ad id allatæ fuerunt constitut. Gregorii XIII, *Officii nostri*; et Clementis VIII, *Etsi alias*, Illa Benedicti XIV: *Sacerdos in æternum*, in verb. *Approbatio*, et verb. in *Missa*, n. 10 ad 14, et in verb. *Subripientes*, n. 1 ad 4, ubi ad id allata fuit alia ejusdem Bened. XIV, incip. *Ab augustissimo*; et illa *Gravissimum* feliciter regnantis Summi Pontificis Clementis XIII, in verb. *Subripientes*, in qua ad id confirmat constitutiones Innocentii XI, Alexandri VIII et Benedicti XIV. Quæ omnia debuerat saltem adnotare D. additor, ne videretur repetere jam tradita a me, et addere de non suo.

ARTICULUS II.

De pœnis in specie, et variorum delictorum.

SUMMARIUM.

1. Amputationis alicuius membri pœna quid sit? cum quibus soleat praticari? — 2. Berliæ pœna quid sit? — 3. Bullationis, seu stigmatis pœna quid sit? — 4. Carceris pœna quid sit? — 5. Cæcæ infamis pœna quid sit? — 6. Confiscationis honorum pœna quid sit? — 7. Fiscus quid sit? — 8. Pœna confiscationis honorum clerici quoque imponi potest. — 9. Damnationis in metallum pœna quid sit? — 10. Degradationis pœna quid sit? — 11. Deportationis pœna quid sit? — 12. Detrusionis in arcum monasterium pœna quid sit? — 13. Exsilii pœna quid sit? — 14. Fustigationis pœna quid sit? — 15. Ictuum funis, seu torturæ pœna quid sit? — 16. Immurationis pœna quid sit? — 17. Infamie pœna quid sit? — 18. Inhabilitatis ad beneficia pœna quid sit? — 19. Mitræ pœna quid sit? — 20. Pecuniaria pœna quid sit? — 21. Privationis beneficiorum pœna quid sit? — 22. Relegationis pœna quid sit? — 23. Stigmatis, seu bullationis pœna quid sit? — 24. Talionis pœna quid sit? — 25. Triremium pœna quid sit? — 26. Verberationis seu flagellationis pœna quid sit? — 27. Ultimi supplicii pœna quid sit? — 28. Pœna ultimi supplicii dividitur in tres species, quæ assignantur. — 29. Delictorum pœnæ variæ pro varietate criminum hic subnectuntur. Et primo assignatur abigeatus pœna. — 30. Abortus pœnæ quæ? — 31. Abusus in baptismo pœnæ quæ? ad num. 52. — 32. Abusus in confessione pœnæ quæ? ad num. 56. — 33. Abusus in Eucharistia pœnæ quæ? ad num. 41. — 34. Abusus in matrimonio pœnæ quæ? ad num. 45. — 35. Abusus in ordine pœnæ quæ? ad num. 48. — 36. Abusus sacræ Scripturæ pœnæ quæ? — 37. Adulterii pœnæ quæ? — 38. Alchymistarum pœnæ quæ? — 39. Alienationis honorum ecclesiasticorum pœnæ quæ? — 40. Ambitus pœnæ quæ? — 41. Annonæ fraudatæ pœnæ quæ? — 42. Apostasiæ pœnæ quæ? — 43. Appellationis male pœnæ quæ? ad num. 59. — 44. Arma prohibita deferentium pœnæ quæ? ad num. 61. — 45. Assassinii pœnæ quæ? — 46. Astrologiam judicariam profitentium pœnæ quæ? — 47. Bestialitatem committentium pœnæ quæ? — 48. Blasphemias loquentium pœnæ quæ? — 49. Calumniatorum pœnæ quæ? ad num. 69. — 50. Collusionis, seu prævaricationis pœnæ quæ, et quid sit collusio et prævaricatio? ad num. 73. — 51. Concubinatus pœnæ quæ? ad num. 80. — 52. Concubinariorum clericorum pœnæ quæ? — 53. Concussionis pœnæ quæ, et quid sit concussio? ad num. 85. — 54. Consortii suspecti pœnæ in clericis quæ? ad num. 88. — 55. Conspirantium pœnæ quæ? ad num. 92. — 56. Dilapidationis pœnæ quæ? ad num. 96. — 57. Duellantium pœnæ quæ? — 58. Expilatæ hereditatis pœnæ quæ, et quid sit crimen expilatæ hereditatis? ad num. 99. — 59. Falsariorum pœnæ